

Arrestnummer C / 290 / 2020
Repertoriumnummer 2020/ 662
Datum van uitspraak 26 februari 2020
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

derde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001581400-0001-0010-01-01-1

Not.nr. DE.62.LA.014308/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. **345** RRN
van Belgische nationaliteit,
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

op 2 september 2017

- A. Bij inbreuk op artikel 1 van het Koninklijk Besluit d.d. 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen, in uitvoering van het artikel 16 §2 van de Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren d.d. 14 augustus 1986, strafbaar gesteld door artikel 36 6° van deze wet, nagelaten te hebben de door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen van runderen, schapen en geiten, in een openbaar of particulier slachthuis te doen plaatsvinden of in een inrichting erkend door de Minister tot wiens bevoegdheid de landbouw behoort, na overleg met de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort;

Meer bepaald werd een schaap, een geit en een kip ritueel geslacht ten huize van de beklaagde

(Gestelde straf: geldboete 52-2.000 euro)

- B. Bij inbreuk op artikel 4 al 1 en beteugeld door 28,1°, 32 en 34 van de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel (B.S. 16-17 maart 1953), alsmede op artikel 6 van het K.B. van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring van hier ten lande geslachte dieren (B.S. 16-17 maart 1953),

een schaap, een geit en een kip te hebben geslacht of doen slachten zonder daarvan vooraf aangifte te hebben gedaan;

(Gestelde straf: gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en/of met een geldboete van 26 tot 1.000 euro)

PAGE 01-00001581400-0002-0010-01-01-4

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling **Dendermonde**, kamer D13M, zetelende in correctionele zaken dd. **17 juni 2019**, op tegenspraak geweest, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B - toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek:

Veroordeelt beklagde voor deze feiten samen tot een geldboete van **HONDERD EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x 8) of 800,00 euro.

Zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.

Bijdrage - vergoeding - kosten

Spreekt in hoofde van beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Legt beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Veroordeelt beklagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **38,66 euro**.

* * * * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 27 juni 2019 door _____ tegen alle beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 28 juni 2019 door het Openbaar Ministerie tegen _____ tegen alle beschikkingen op strafgebied, zoals aangegeven in het grievenformulier.

* * * * *

PAGE 01-00001581400-0003-0010-01-01-4

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door mr. _____ advocaat te _____ ;
- mevrouw _____ Substituut-Procureur-generaal, in haar vordering.

* * * * *

I. ONTVANKELIJKHEID HOGERE BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

01. Elk hoger beroep is ontvankelijk. Deze hogere beroepen uitgaande van de beklaagde en van het openbaar ministerie gingen telkens gepaard met een grievenschrift ingediend overeenkomstig artikel 204 Sv. Ingevolge de in deze grievenschriften in concreto aangehaalde grieven staat ten overstaan van de beklaagde thans op strafgebied de volledige zaak ter beoordeling van het hof.
02. Na regelmatige betekening van een dagvaarding werd de zaak voor de **derde kamer** van dit hof – zetelend in correctionele zaken – vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 Sv., wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
03. Ten opzichte van de beklaagde werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.).
04. Het hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 15 januari 2020, waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger.W.).
05. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Ger.W. (zoals van toepassing vanaf 26 juni 2008).

II. BEOORDELING STRAFVORDERING

II. A. Voorafgaandelijk

06. Terminologie: Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, zetelend in correctionele zaken d.d. 17 juni 2019 wordt hierna aangeduid als 'beroepen vonnis'. De rechtstreekse dagvaarding waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank wordt aangeduid als 'inleidende akte'.
07. Misdrijfomschrijvingen: Het hof is van oordeel dat de incriminatieperiode dient aangepast te worden, meer bepaald waar staat "*op 2 september 2017*" te lezen als "*op of rond 2 september 2017.*" De beklagde werd hiervan voorafgaandelijk ter terechtzitting op de hoogte gebracht zodat hij zijn verweer hierop kon aanpassen en zijn rechten van verdediging werden gerespecteerd.

II. B. Feiten

08. Op grond van de stukken en het onderzoek ter terechtzitting wordt uitgegaan van de feiten zoals aangehaald en uiteengezet in het beroepen vonnis (p.3, rubriek 3.1. *De feiten*).

II. C. Bevoegdheid

09. De feiten zoals ten laste van de beklagde omschreven in de inleidende akte onder de tenlasteleggingen A. en B. zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was, en dit hof is, bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

II. D. Verjaring

10. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), evenals de periode (op of rond 2 september 2017) waarin de feiten in de inleidende akte werden gesitueerd.

II. E. Het bewijs en de schuld van de beklagde

11. De beklagde houdt in eerste orde voor dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden door het feit dat de klachtmelding werd gedaan door een anoniem gebleven persoon.

12. In het beroepen vonnis werd dat verweer terecht verworpen. Anoniem verkregen inlichtingen hebben immers geen eigenlijke bewijswaarde terwijl voorts niets belet dat op grond daarvan autonoom bewijzen kunnen verzameld worden (Cass., 5 februari 2013, P.12.0673.N/1, www.cass.be). Dergelijke inlichtingen worden immers niet beschouwd als een bewijsmiddel dat aan de tegenspraak moet worden onderworpen maar wel als een indicatie van het bestaan van een misdrijf dat verder dient te worden onderzocht en dient te worden gestaafd met eigenlijke bewijsmiddelen waaromtrent de partijen tegenspraak kunnen voeren. In het voorliggende strafdossier werd er gehandeld conform die principes. De anonieme melding werd (en wordt) op zichzelf niet aangewend als bewijs maar vormde slechts een loutere indicatie van het mogelijk bestaan van een misdrijf dat vervolgens verder werd onderzocht krachtens andere bewijsmiddelen die wel aan tegenspraak werden onderworpen.
13. Verder laat de beklaagde gelden dat er in zijn hoofde geen betrokkenheid aan de misdrijven bewezen is mee in de wetenschap dat iedereen zich toegang kon verschaffen tot de kwestieuze weide. Alles zou aldus berusten op loutere veronderstellingen, eerder dan op objectieve materiële vaststellingen, zodat de vrijspraak zich opdringt.
14. De verbalisanten deden hun vaststellingen op de weide en in het schuilhok eigendom van de beklaagde naar aanleiding van een anonieme tip. Deze vaststellingen werden gedaan op 2 september 2017, zijnde een moment waarop het offerfeest (nog) gaande was. De illustratieve foto's die aan het strafdossier werden gevoegd laten geen andere interpretatie toe dan dat er recent (onverdoofde) slachtingen gebeurden. Er waren immers (o.a. bij gemis aan elektriciteit) in het schuilhok geen faciliteiten aanwezig om dieren te verdoven behoudens een zware mokerhamer (met daarop gedroogde bloedspatten), er werden recente plassen met onopgelost bloed en bloedklonters aangetroffen in en rond het schuilhok, er waren 'slachtfaciliteiten' aanwezig zoals een metalen stang dienstig om er dieren aan de achterpoten aan op te hangen, evenals mannenkledij en laarzen met bloedspatten. Buiten het schuilhok werden er daarenboven in de grond een viertal gaten gevonden met daarin telkens slachtafval van duidelijk recente datum (want zonder sporen van verregaande ontbinding) afkomstig van minstens een geit, een schaap en een kip. De verbalisanten begaven zich onmiddellijk naar de woning van de beklaagde waar er op de oprit onder het linkerachterwiel van diens wagen op een betontegel bloeddruppels werden gedetecteerd. Bovendien vond men in de koffer een bidon van identiek hetzelfde type als diegene gevonden in het schuilhok.

15. Op grond van die convergerende vaststellingen kan de beklaagde niet in redelijkheid verwijzen naar een mogelijk onbekende derde die zich volstrekt buiten zijn weten om toegang zou hebben verschaft tot diens weide en schuilhok. De beklaagde wordt overigens vervolgd in zijn hoedanigheid van mededader aan de misdrijven zodat het op zich reeds volstaat dat hij door positieve daden tot de verwezenlijking van de wanbedrijven heeft bijgedragen. Niet alleen was de beklaagde eigenaar van de weide en het schuilhok maar bovendien werden er meerdere directe feitelijke linken gelegd tussen de recente activiteiten in het schuilhok en de persoon van de beklaagde. De bloedsporen in het hok en op zijn oprit, evenals de vondst van een identieke bidon in het hok en in de koffer van zijn wagen, zijn veelzeggend. Bovendien liet diegene die de slachtingen uitvoerde zijn bebloede kledij en bebloede laarzen achter in het schuilhok, hetgeen toch wel een zeer atypische en ongeloofwaardige attitude zou zijn voor een onbekend gebleven indringer. Dit duidt integendeel op de aanwezigheid van een reguliere bezoeker die vertrouwd is en structureel vertrouwd wenst te blijven met de locatie. Met in acht name van die gegevens is het verweer van de beklaagde volstrekt ongeloofwaardig en niet aannemelijk. In navolging op de eerste rechter is ook het hof van oordeel dat de beklaagde als mededader handelend met volle kennis van zaken schuldig is gebleven aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A. en B.

II. F. De strafmaat

16. De hierboven in hoofde van de beklaagde bewezen gebleven feiten, zoals onder de tenlasteleggingen A. en B. omschreven in de inleidende akte, zijn in hoofde van deze beklaagde verbonden door een eenheid van misdadig opzet, zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid Sw., zodat hem slechts één straf moet worden opgelegd. De eerste rechter maakte terecht toepassing van dat principe.
17. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van de beklaagde. Diens strafregister is enkel bezwaard met een verkeersantecedent.
18. Naar het oordeel van het hof heeft de eerste rechter de ernst van de feiten correct omschreven en ingeschat. Hij hanteerde een daaraan corresponderende adequate en wetmatige strafmaat door de beklaagde een effectieve geldboete van 100 euro (na toepassing van 70 opdecimen gebracht op 800,00 euro) op te leggen.

19. De vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure waartoe iedere veroordeelde vóór 1 januari 2020 diende te worden veroordeeld en de verhoging van de gerechtskosten met maximaal tien procent wegens de correspondentiekosten, zoals door de eerste rechter begroot op 53,58 euro, kan op heden echter niet meer opgelegd worden. Immers werd artikel 91 van het KB van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken opgeheven bij artikel 43 van het KB van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementale bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (B.S., 27 december 2019, tweede editie). Dit besluit trad in werking op 1 januari 2020 (artikel 46 KB van 15 december 2019).
20. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd:
- de boetevervangende gevangenisstraf van 1 maand (p.5);
 - de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.6);
 - de veroordeling tot een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor tweedelijnsbijstand (p.6);
 - de veroordeling tot de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg (p.6), doch thans begroot zoals hierna bepaald.
21. De beklaagde wordt tot slot, ten bate van de Staat, veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

OP DEZE GRONDEN,**het Hof, rechtdoende op tegenspraak,**

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven;
- 3 en 7, Sw.;
- 185, 189, 190 en 211 Sv.;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet **gegrond**;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Verbeterd de inleidende akte zoals voorzgd onder randnummer 07.

Bevestigt het beroepen vonnis, met dien verstande dat de beklaagde thans niet langer tot betaling een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 53,58 euro gehouden is en dat de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg thans worden begroot op **35,15 euro**.

Verwijst de veroordeelde bovendien in de kosten van het geding,
gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van hoger beroep en begroot
deze kosten alhier in hun geheel op **85,48 euro**.

Verzendt de zaak overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. voor verdere afhandeling van de burgerlijke belangen terug naar de eerste rechter, zijnde de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde.

kosten:

afschriften	18,00
	6,00
opstelrecht	35,00
dagvaardingen	26,48

Totaal	85,48

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

plaatsvervangend magistraat

Raadsh~~eer~~er waarnemend vo~~orzitter~~orzitter

en op de openbare terechtzitting van **ZESENTWINTIG FEBRUARI TWÉEDUIZEND TWINTIG** uitgesproken door Raadsheer-waarnemend voorzitter

in aanwezigheid van

Advocaat-generaal,

met bijstand van , griffier.

Griffier

Raadsh~~eer~~er waarnemend vo~~orzitter~~orzitter

PAGE 01-00001581400-0010-0010-01-01-4

